

La Franky és una nena gran,
molt gran, enorme!
Té moltes joguines fetes pel seu pare,
però ella el que vol és...
jugar amb els nens de la seva edat!
La Franky anirà a l'escola.
Aconseguirà tenir amigues i amics?

De la mateixa col·lecció:
Una mòmia familiar
Un vampir perillós
El fantasma de les calces foradades

ISBN: 979-13-87834-51-7 www.nubeocho.com

FRANKY FRANKENSTEIN

José Carlos Andrés Gómez

FRANKY FRANKENSTEIN

JOSÉ CARLOS ANDRÉS
GÓMEZ

Per a l'Ari i el Leo, el Leo i l'Ari. Perquè són GENIALS.

José Carlos Andrés

Franky Frankenstein

Col·lecció Som8

© del text: José Carlos Andrés, 2025

© de les il·lustracions: Gómez, 2025

© de l'edició: NubeOcho, 2025

© de la traducció al català: Marta Morros Serret, 2025

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *Franky Frankenstein*

Correcció: Neus Aymerich Mallorca

Primera edició: Octubre, 2025

ISBN: 979-13-87834-51-7

Dipòsit Legal: M-15579-2025

Imprès a Portugal.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

FRANKY FRANKENSTEIN

José Carlos Andrés
Gómez

nubeOCHO

La Franky Frankenstein era una nena una mica **GRAN**.

De fet, era **FORÇA GRAN**.

MOLT GRAN!

La Franky Frankenstein tenia unes companyes
de joc **MOLT ESPECIALS:**

la piranya Enganya, la serp Mossegadetes,
els Moculls i...

MOLTES JOGUINES fetes pel pare Frankenstein!

Carabasses cridaneres, escombres pixaneres, bruixes caganeres...

La Franky Frankenstein també tenia una mestra:

LA HERA LA CALAVERA!

La Franky tenia de tot, però li faltava alguna cosa...

Li faltava...

QUÈ LI FALTAVA a la Franky Frankenstein?

—EUREKA! —va exclamar el pare Frankenstein—. Franky, t'he fabricat una nova amiga monstre.

—Per què fas aquesta cara? Que no t'agrada?
—Sí que m'agrada, pare, però jo el que vull...

Jo el que vull... és **JUGAR AMB ALTRES NENES I NENS!**

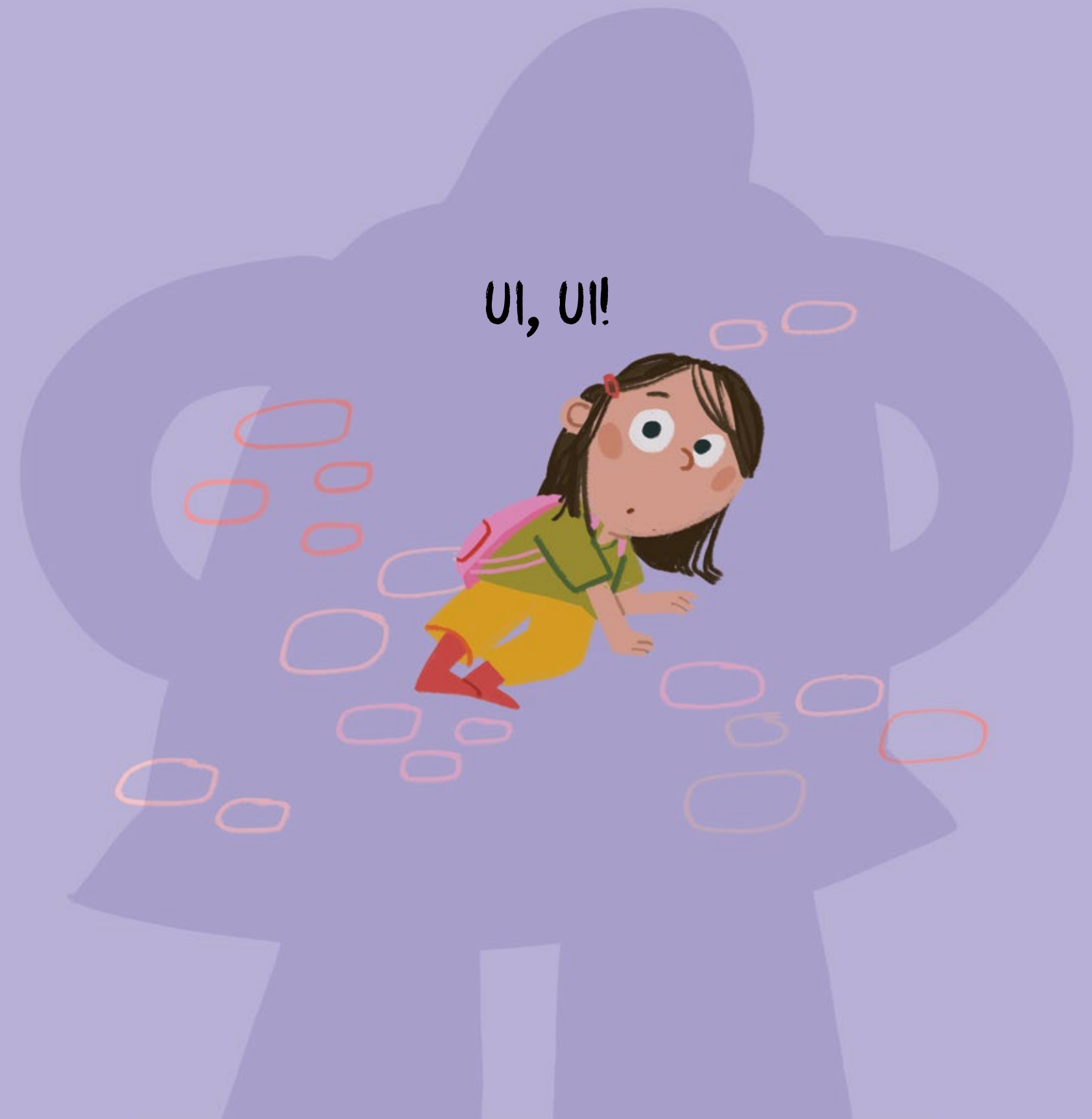
—Bonica, la gent del poble no és com tu...
—Però a mi m'agradaria conèixer-los!
—D'acord, Franky, si això és el que vols...

Quan la Franky va sortir del castell, es va adonar
que el pare Frankenstein tenia raó: al poble tothom
la mirava amb la boca i els ulls ben oberts.

I, a més a més, tots tenien una **PRESSA ESPANTOSA**.

La Franky va continuar caminant, i aleshores va sentir:

—Perdona, m'he espantat en veure't! —li va dir una nena
petitona—. Vinc de l'escola i ara me n'anava cap a casa.

—L'escola? **QUÈ ÉS L'ESCOLA?** —va preguntar
la Franky, tota encuriosida.

—És un lloc on les nenes i els nens anem a aprendre.
I on també juguem un munt!

—Òndia! Sona molt bé! Jo... Jo...

Jo em dic **FRANKY FRANKENSTEIN.**

